

странъ, тогава единъ Философъ одговори на едного Оивитянина, който ся чудеше въ средъ Аѳина на великото щастіе Александрово, а напротивъ Даріевото оплаковаше, тѣй: Драгій мой лжжишь ся, кѣто окаюванъ Дарія, че е изгубилъ толкова области, а пжкъ Александра ублажавашъ, защото е освоилъ толкова царства; защо несчастный Дарій зѣратъ скѣпостьтъ си и сребролюбіето не е изгубилъ само областите си, но и сѣрдцата на обитателите; Александръ пакъ напротивъ съ щедротѣтъ си не е освоилъ само царства и тврдини, (кѣлета) но и сѣрдцата на сѣчките Азіатски народи. Мой сыне, подобро е честно сиромашество, а не неупотребляемото богатство. За примѣръ да сравнимъ богатството на сребролюбивцѣтъ съ грѣнчаското сиромашество, па ще видимъ, кой е одъ тѣя двамата по задоволянъ; да ли оня, който прави грѣнцы оня землятъ, или оня, който си закопава иманѣто въ нея? слободно може да ся рече, че грѣчаратъ е позадоволянъ отъ землятъ, а не сребролюбивцѣтъ, който си закопава иманѣ-то въ нея; защо грѣчаратъ вади изъ землятъ богатство, а сребролюбивцѣтъ го жертвува ней, грѣнчар-